

Cicha wojna administracji z biurokracją

Andrzej W. Przybylski

We współczesnych realiach gospodarczych prowadzenie działalności gospodarczej w dużej mierze wiąże się z przestrzeganiem wielu przepisów prawnych, stanowiących dla przedsiębiorcy obowiązek prawny. Z niego wynikają tzw. obowiązki informacyjne (OI) na rzecz Państwa i podmiotów trzecich (np. innych przedsiębiorców – upublicznianie informacji o sytuacji majątkowej firmy za pośrednictwem KRS), których uciążliwość jest funkcją ich liczby oraz stopnia złożoności.

Sposób wykonywania OI jest na ogół opisany w przepisach prawnych. Jednakże bywa również i tak, że o tym, jak odbywa się realizacja zapisu ustawowego, musi rozstrzygnąć sam przedsiębiorca, któremu ustawodawca pozostawił wybór. Im bardziej OI jest złożony, tym więcej kryje się za nim konkretnych działań i czynności tzw. administracyjnych oraz wymogów informacyjnych.

Ich wykonywanie generuje koszty, które z racji swojej natury mają charakter rozproszony. Dlatego na pytanie, ile kosztuje przedsiębiorcę wykonywanie konkretnego obowiązku informacyjnego, najczęściej nie potrafi on znaleźć adekwatnej odpowiedzi, nie dysponuje bowiem właściwą informacją kosztową. Jeszcze trudniej uzyskać odpowiedź na pytanie, ile w skali gospodarki

kosztuje przestrzeganie określonego przepisu prawnego, którego obowiązywanie wpływa na koszt prowadzenia działalności.

Warto przy tej okazji zauważyć, że rynki, których stopień uregulowania ze względu na bezpieczeństwo jest wysoki (np. transport, telekomunikacja), charakteryzują się stosunkowo wyższą liczbą OI, często o wysokim stopniu złożoności, niż inne dziedziny działalności gospodarczej.

Jednakże w powszechnym odbiorze o tym, czy w danym kraju są warunki sprzyjające rozwojowi przedsiębiorczości, a w konsekwencji – wzrostowi gospodarczemu – decyduje poziom barier administracyjnych, do których zalicza się zarówno biurokrację, jak i wysokość obciążeń podatkowych oraz kosztów pracy.

Stawianie tak różnych czynników wzrostu w jednym szeregu prowadzi do niekończącej się batalii rządu z reprezentacją przedsiębiorców o zmniejszenie obciążeń fiskalnych jako tych namacalnych (bo wyliczalnych) efektów poprawy warunków działania.

W drugiej kolejności mówi się o dość selektywnym uproszczeniu przepisów prawnych związanych z uruchomieniem działalności gospodarczej. O ile uproszczenie przepisów dotyczących rozpoczęcia działalności jest, obiektywnie rzecz biorąc, pożądane, to zakres jego oddziaływania na gospodarkę jest nieproporcjonalny do uwagi, jaką opinia publiczna (za pośrednictwem mediów nagłaśniających sprawę za inspiracją stowarzyszeń przedsiębiorców, zabiega-

jących o wizerunek instytucji aktywnych, a tym samym – użytecznych) przywiązuje do tej kwestii.

Dlatego rząd pragnący zademonstrować swoją gotowość do współpracy podejmuje próbę realizacji postulatów przedsiębiorców.

Co uznajemy za biurokrację?

Taki scenariusz zdarzeń ma miejsce w wielu krajach, w tym i w Polsce, i w sąsiednich Niemczech, w których wysoka stawka CIT została niedawno obniżona do poziomu konkurencyjnego w stosunku do stawek obowiązujących w nowych krajach członkowskich Wspólnoty.

Czy w związku z tym kwestia redukcji obciążeń administracyjnych schodzi na dalszy plan i nie możemy liczyć na rychłe wprowadzenie w życie zapowiadanych uproszczeń w przepisach składających się na przestrzeń

prawną, w której polscy przedsiębiorcy muszą prowadzić działalność?

Zanim odpowiemy na tak postawione pytanie, musimy uzgodnić wspólny pogląd na kwestię tego, co możemy uznać za biurokrację.

W największym uproszczeniu pod pojęciem **biurokracji** rozumiemy te przepisy prawne, których przestrzeganie przez przedsiębiorców oznacza konieczność dostarczenia organowi władzy państwowej lub innemu podmiotowi konkretnej informacji w określonym trybie i czasie (np. deklaracja VAT – 7K, sprawozdanie statystyczne SP-3).

Jeżeli zmiana obowiązujących przepisów prowadzi do zmiany zakresu i uciążliwości działań administracyjnych, które one wywołują, to możemy uznać dane przepisy za prowadzące do obciążeń lub barier administracyjnych, zwanych bardziej trafnie biurokratycznymi (kryterium rozstrzygające – zob. rys. 1).

Rys. 1. Schemat klasyfikacji kosztów administracyjnych

Jeśli potrafimy wyrazić w jednostkach pieniężnych wartość obciążeń generowanych przez konkretny przepis, a raczej zbiór obowiązków informacyjnych za nim się kryjących, wówczas możemy podjąć działania racjonalizacyjne oparte na zobiektywizowanych przesłankach ekonomicznych. Redukcja obciążeń biurokratycznych oznacza wówczas redukcję kosztów przestrzegania przepisów prawnych ponoszonych przez przedsiębiorców na zidentyfikowaną skalę.

Daniny i inne obciążenia finansowe nie wykazują związku przyczynowo-skutkowego z wykonywaniem OI i dlatego nie możemy ich uznać za bariery administracyjne.

Siły sprawcze postępujących zmian

Przedstawiona logika identyfikacji obciążeń biurokratycznych leży u podstawy działań prowadzących do lepszego stanowienia nowego oraz modyfikacji już istniejącego prawa. Mając świadomość tego, że biurokracja jest zjawiskiem uniwersalnym, którego ograniczenie leży w interesie przedsiębiorców i państwa, w latach 1999–2000 powstała metodyka pomiaru obciążeń administracyjnych, której wynik służy zaprojektowaniu spójnych działań legislacyjnych, ujmowanych w ramy reform na szczeblu administracji centralnej¹.

Idea pomiaru obciążeń biurokratycznych za pomocą MKS

Po raz pierwszy model kosztu standardowego (MKS) został zastosowany do

kwantyfikacji zidentyfikowanych obciążeń administracyjnych ponad siedem lat temu. Do tego czasu stopnia biurokracji nie udało się wyrazić w kategoriach pieniężnych lub innych jednostkach mierzalnych (np. nakładów czasowych), które, co ważne, poddają się ocenom porównawczym w różnych przekrojach. W efekcie przeprowadzenie pomiaru obciążeń stało się wykonalne zarówno na szczeblu krajowym, jak i wspólnotowym.

Ta okoliczność otworzyła możliwość przeprowadzenia reformy regulacyjnej składającej się z przepisów wspólnotowych oraz zharmonizowanych z nimi przepisów krajowych – na niespotykaną skalę, obejmującą swoim zakresem przestrzeń prawną całej Wspólnoty Europejskiej².

Uniwersalność i efektywność modelu kosztu standardowego (MKS) przesądziła o jego uznaniu przez Komisję Europejską za zalecaną metodę pomiaru obciążeń administracyjnych.

Prerogatywy działań na rzecz redukcji obciążeń we Wspólnocie Europejskiej

Wynikające z nowej Strategii Lizbońskiej działania na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia mają służyć wywołaniu zwiększenia PKB Unii Europejskiej o 1,4 % lub 150 mld EUR w ciągu trzech lat. Osiągnięcie tego celu będzie możliwe dzięki obniżeniu obciążeń administracyjnych o 25% do roku

¹ Administracja Królestwa Holandii rozpoczęła proces obniżki obciążeń administracyjnych po wykonaniu ich pomiaru za pomocą Modelu Kosztu Standardowego (MKS) w roku 1999. Aktualnie rządowy program redukcji wkrocza w trzeci etap realizacji. Za przykładem Holandii poszły inne kraje członkowskie Wspólnoty Europejskiej.

² Dokładną charakterystykę MKS przybliżyliśmy czytelnikom w artykule zatytułowanym: *SCM jako skuteczne narzędzie walki z rosnącymi kosztami funkcjonowania administracji publicznej*, „elektroniczna Administracja” 2006, nr 4, s. 72–90.

2012³. Estymacja przewidywanych efektów ekonomicznych opiera się na szacunkach dokonanych za pomocą modelu grawitacyjnego na danych statystycznych z roku 2003. Wyniki szacunków dla 19 krajów UE zostały przedstawione w zestawieniu tabelarycznym (tab. 1), które przywołał w swoim raporcie zespół analityków. Na zlecenie KE zespół ten dokonał oceny dotychczasowych

działań na rzecz obniżki obciążeń administracyjnych w czterech krajach, w których przeprowadzono tzw. pomiar bazowy⁴.

Brak wyników kwantyfikacji obciążeń administracyjnych na poziomie wspólnotowym przy wykorzystaniu MKS skłonił KE do posłużenia się inną metodyką do oszacowania skutków planowanych działań redukcyjnych. Niezależnie od ułomności

lp.	Kraj	Estymacja optymistyczna		Estymacja pesymistyczna		Przewidywana redukcja obciążeń biurokratycznych jako % PKB w okresie 3 lat	Kwota w mln \$	Udział % w kwocie ogólnej obciążeń biurokratycznych
		% PKB	Kwota w mln \$	% PKB	Kwota w mln \$			
1	Niemcy	2,90	66 974	3,70	85 450			24,27%
2	Włochy	3,60	48 516	4,60	61 900			17,58%
3	Francja	2,90	48 244	3,70	61 553			17,48%
4	Hiszpania	3,60	26 712	4,60	34 081			9,68%
5	Wlk Brytania	1,20	19 050	1,50	24 306			6,90%
6	Holandia	2,90	13 311	3,70	16 983			4,82%
7	Austria	3,60	8 773	4,60	11 194			3,18%
8	Grecja	5,40	8 291	6,80	10 578			3,00%
9	Polska	4,00	7 815	5,00	9 970			2,83%
10	Belgia	2,20	6 339	2,80	8 087			2,30%
11	Portugalia	3,60	4 731	4,60	6 036			1,71%
12	Węgry	5,40	3 477	6,80	4 436			1,26%
13	Szwecja	1,20	3 273	1,50	4 176			1,19%
14	Dania	1,60	3 006	1,90	3 835			1,09%
15	Irlandia	1,90	2 512	2,40	3 205			0,91%
16	Rep. Czeska	2,60	2 100	3,30	2 680			0,76%
17	Finlandia	1,20	1 786	1,50	2 279			0,65%
18	Słowacja	3,60	1 037	4,60	1 323			0,38%
19	Słowenia	3,30		4,20				
Σ	Suma		275 947		352 072	1,90	5 243	100%

Tab. 1. Estymacja komponentu obciążeń administracyjnych za pomocą modelu grawitacyjnego Koxa

³ Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Program działań na rzecz zmniejszenia obciążeń administracyjnych w Unii Europejskiej”, Bruksela, 21 I 2007, KOM (2007) 23; s. 5.

⁴ *Pilot Project On Administrative Burdens*, raport opracowany przez WIFO-CEPS, grudzień 2006. Krajami, które w momencie sporządzenia raportu przeprowadziły pomiar bazowy, były Holandia, Dania, Wielka Brytania oraz Czechy.

zastosowanej metody warto zauważyć, że eliminacja obciążeń na poziomie bliskim 2 % dla wszystkich krajów w scenariuszu pesymistycznym oznacza w praktyce likwidację wszystkich przepisów gospodarczych obowiązujących w Portugalii w momencie przeprowadzania estymacji. Porównanie to pozwala nam uświadomić sobie skalę działań, jakie w najbliższych trzech latach podejmie administracja Wspólnoty Europejskiej oraz administracje krajów członkowskich.

Szczegółowy program działań został przedstawiony w Komunikacie Komisji Europejskiej z 24 stycznia 2007 roku. W celu pozyskania dla przewidywanych działań życzliwości władz poszczególnych krajów (które powinny im nadać właściwą rangę) treść komunikatu została przedstawiona do wiadomości rządów państw członkowskich na marcowym szczycie Rady Europejskiej.

Z zakresu działań wynika, że powinny one generalnie ograniczyć się do obowiązków prawnych obejmujących przedsiębiorców. Na szczeblu wspólnotowym pomiarem obciążeń i ich redukcją zostaną objęte dyrektywy i rozporządzenia WE odnoszące się do 13 obszarów priorytetowych oraz krajowe środki służące transpozycji i wdrażaniu dyrektyw i rozporządzeń na szczeblu krajowym.

Jednocześnie zakłada się, że państwa członkowskie przeprowadzą pomiar bazy OA lub określą obszary w ustawodawstwie krajowym lub regionalnym, które w wyznaczonych ramach prawnych zostaną poddane pomiarowaniu i redukcji.

Do uznanych przez KE jako priorytetowe należą następujące obszary w prawie wspólnotowym

1. Prawo spółek
2. Prawo farmaceutyczne
3. Środowisko pracy/stosunki pracy
4. Prawo podatkowe (VAT)
5. Statystyka
6. Rolnictwo i dotacje rolne

7. Bezpieczeństwo żywności
8. Transport
9. Rybołówstwo
10. Usługi finansowe
11. Środowisko naturalne
12. Polityka spójności
13. Zamówienia publiczne

Program przewiduje koordynację działań pomiędzy KE a państwami członkowskimi w dążeniu do osiągnięcia wspólnego celu, jakim jest wspomniane już obniżenie OA o 25% do roku 2012.

Dla zapewnienia sprawnej realizacji zadań prowadzących do wyznaczonych celów częściowych KE zaproponowała harmonogram, nad którego przestrzeganiem mają czuwać wszystkie uprawnione organy administracji wspólnotowej.

Reforma Regulacyjna

W sierpniu 2006 Rada Ministrów przyjęła program Reformy Regulacyjnej, którego kluczowym elementem są działania na rzecz redukcji obciążeń administracyjnych. Koordynatorem wykonawczym reformy jest Ministerstwo Gospodarki, które jest odpowiedzialne za przeprowadzenie pomiaru bazowego. Według przyjętych założeń programowych ma on zostać przeprowadzony w roku 2008.

Schemat graficzny na rys. 2 przedstawia harmonogram reformy regulacyjnej na tle harmonogramu działań na szczeblu wspólnotowym, za których koordynację odpowiada KE.

Nie można nie zauważyć, że działania polskiego rządu doskonale wpisują się w ramy czasowe programu wspólnotowego, oznaczone linią przerywaną.

Widać z tego, że utrzymanie dotychczasowego tempa prac wdrożeniowych, obejmujących szkolenie kadr ministerialnych oraz

przeprowadzenie pomiarów cząstkowych, może skutkować planowym zakończeniem pomiaru bazowego. W konsekwencji polski rząd wykonałby swoje zobowiązania wobec Rady Europejskiej w terminie, wyznaczając cele redukcyjne na podstawie zalecanej przez KE kwantyfikacji obciążeń, przeprowadzonej przy użyciu MKS.

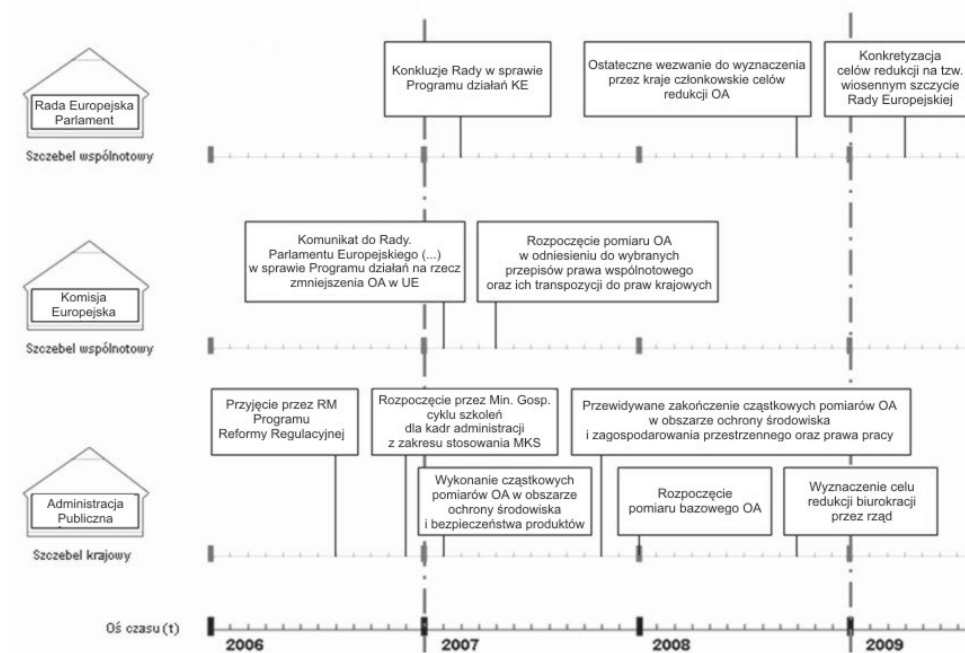
Mając świadomość, że krajowa reforma regulacyjna stanowi element wspólnotowych działań na rzecz zwiększenia konkurencyjności gospodarek narodowych i poprawy warunków działania na obszarze UE dla przedsiębiorców, nie ma ryzyka jej ewentualnego zatrzymania w momencie zmiany układu sił politycznych w obozie rządzącym. Co ciekawe, pomimo ogromnych korzyści, jakie prowadzone działania

reformatorskie mogą przynieść sferom biznesowym, nie stanowią one karty przetargowej w żadnej publicznej debacie o przyszłym kształcie polskiej gospodarki.

Czynniki hamujące wdrożenie reformy

Nie oznacza to jednak, że nie występują obiektywne zagrożenia realizacji wdrażanej reformy. Wśród najważniejszych należy wymienić:

- swoistą kulturę i mentalność kadr administracyjnych, manifestującą się niską zdolnością adaptacji do zmian;
- niskie zaangażowanie partnerów społecznych⁵.

Rys. 2. Harmonogram realizacji Reformy Regulacyjnej

⁵ Wystąpienie min. A. Kaczmarka pt. *Reforma regulacji to ciągły wyścig*, opublikowane przez Ministerstwo Gospodarki w materiałach konferencyjnych z konferencji „Reforma regulacji w praktyce – doświadczenia nowych państw członkowskich UE” (9 października 2006 r. w Warszawie).

System oceny wyników działań administracji

Wydaje się, że podstawową przyczyną istniejącego stanu rzeczy jest obowiązujący system oceny wyników działań administracji, który premiuje pracowników i resort za liczbę wytworzonych przepisów prawnych (nowych lub nowelizacji). W jakimś sensie możemy mówić (o nieusankcjonowanej żadnym przepisem) rywalizacji międzyresortowej o prymat w liczbie wydawanych przepisów.

W percepcji zewnętrznej ważny jest tylko ten resort, który w dziedzinie legislacji może wykazać się odpowiednio dużą liczbą wprowadzonych w życie regulacji. Takie podejście podkreśla tempo powstawania prawa, którego jakość ulega obniżeniu, a użyteczność społeczna sukcesywnie maleje, co wyraża się rosnącym udziałem przepisów martwych oraz wskaźnikiem nowelizacji naprawczych.

Z tego punktu widzenia oparcie procesu tworzenia prawa na racjonalnej przesłance, polegającej na minimalizacji obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców, wymaga zmiany warsztatu pracy wielu pracowników centralnej administracji. Środkiem mającym wywołać konieczne zmiany są szkolenia, które od grudnia ub. roku organizuje Ministerstwo Gospodarki. Towarzyszyć im jednak muszą zmiany w systemie ocen wyników pracy. Bez nich bowiem przedstawienie się na nowy sposób myślenia i działania będzie ogromnie utrudnione.

Postawa przedsiębiorców

Z doświadczeń płynących ze współpracy z przedsiębiorcami przy dotychczasowych

częstkowych pomiarach obciążeń wynika, że nie mają oni świadomości tego, że udzielane przez nich informacje posłużą do realnej poprawy warunków działania.

Najczęściej ze względu na brak zaufania nie wyrażają oni zgody na udział w badaniu ankietowym lub wywiadach, uznając, że nic dobrego z tego nie wyniknie. Również i stowarzyszenia, reprezentujące interesy branżowe, zajmują się bardziej promowaniem własnych poglądów w konkretnej sprawie niż współpracą opartą na merytorycznych przesłankach. Do dyskusji wynikającej z gruntownej analizy przyczyn i skutków określonej opcji interwencji regulacyjnej dochodzi sporadycznie. Model tworzenia prawa oparty na aktywnym udziale jego adresatów w procesie powstawania jeszcze w praktyce nie funkcjonuje.

Od determinacji administracji zależy, czy nastawienie przedsiębiorców ulegnie zmianie w sposób, który zapewniłby możliwość obiektywnej wymiany opinii w niezbędnym zakresie.

Ograniczone środki na promocję idei reformy

Niewątpliwie podjęcie działań wyjaśniających przedsiębiorcom, na czym polega istota reformy regulacyjnej i jakie przyniesie im korzyści, mogłoby zwiększyć prawdopodobieństwo powodzenia realizacji całego procesu reformy. W ten bowiem sposób udało się uzyskać akceptację środowisk biznesowych, która przełożyłaby się pozytywnie na możliwość pozyskiwania informacji zwrotnej w trakcie prowadzonych badań wysokości ponoszonych kosztów administracyjnych. Z doświadczeń innych krajów wynika, że ma to zasadnicze znaczenie dla jakości pozyskiwanych danych em-

pirycznych, od których zależy adekwatność późniejszych szacunków OA w skali makro. Niestety brak środków na promocję idei reformy opartej na pomiarze OA powoduje, że tak ważna reforma odbywa się niejako bez świadomości tych, którym najbardziej na niej powinno zależeć, tj. przedsiębiorców.

Mając na względzie międzynarodowy charakter całego procesu, w którym (z powodu występującego zróżnicowania przepisów prawnych) wyróżniamy szczebel krajowy i wspólnotowy, dynamikę procesów zmian otoczenia regulacyjnego przedstawiamy za pomocą wykresu na rys. 3.

Zaawansowanie procesów reformatorskich

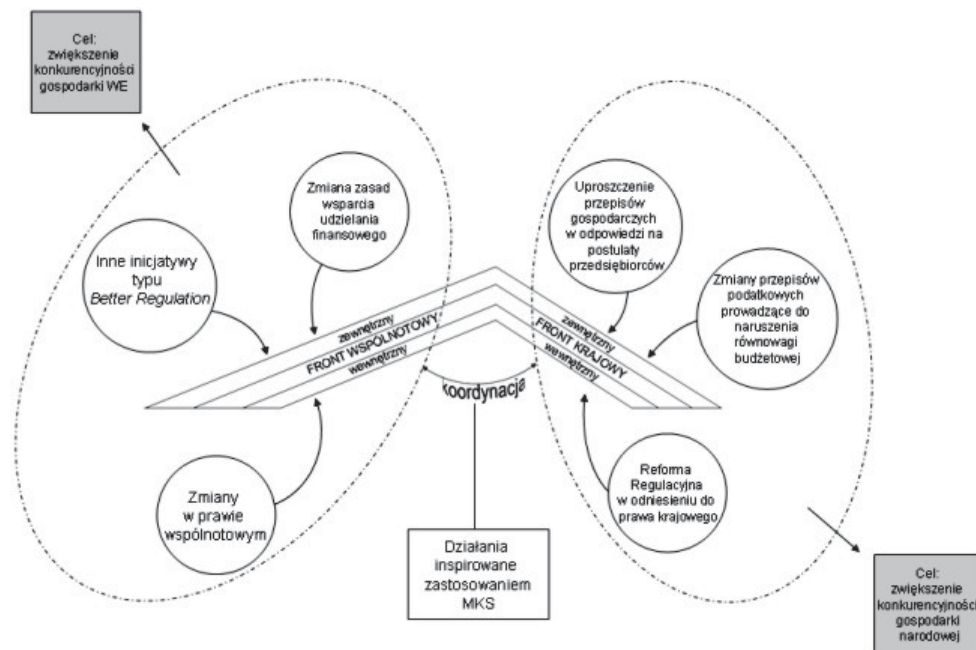
Na mechanikę procesu reformy regulacyjnej możemy spojrzeć z perspektywy dwóch umownie zdefiniowanych frontów :

- zewnętrznego
- wewnętrznego

W ten sposób możemy lepiej uzmysłowić sobie współzależność pewnych zdarzeń, których przebieg nie jest zawiązany z realizacją polityk fiskalnych, służących promocji określonych celów społecznych.

Front wewnętrzny (krajowy i wspólnotowy)

Frontem wewnętrznym zarówno wspólnotowym, jak i krajowym nazywamy zespół działań regulacyjnych, których wyznacznikiem jest wynik pomiaru zidentyfikowanych obciążeń administracyjnych. Z natury rzeczy działania te nie są widoczne dla potencjalnych beneficjentów do momentu ujawnienia się efektów ich wdrożenia w życie. Dlatego uznaliśmy, że potraktowanie ich w kategoriach działań o charakterze wewnętrznym jest właściwe.

Rys. 3. Dynamika zmian otoczenia regulacyjnego

Działania w odniesieniu do obszaru prawa wspólnotowego prowadzone pod nadzorem merytorycznym poszczególnych dyrekcji (w których kompetencji znajdują się uprawnienia inicjatywy legislacyjnej dotyczące 13 priorytetowych obszarów) są koordynowane z działaniami na szczeblu krajowym. Jednakże ich realizacja znajduje się w wyłącznej gestii rządu, który oceniany jest przez uprawnione organy administracji unijnej na podstawie efektów przeprowadzonych działań.

Front zewnętrzny (krajowy i wspólnotowy)

Przeciwieństwem frontu wewnętrznego jest front zewnętrzny (widoczny), na który składają się działania administracji rządowej poszczególnych krajów oraz administracji unijnej, polegające na zmianie polityki fiskalnej państwa (np. obniżka obciążeń podatkowych) lub polityk wsparcia finansowego lub innych preferencji udzielanych konkretnym adresatom.

Wymienione działania charakteryzują się silnym wpływem na równowagę budżetową, zarówno budżetu krajowego, jak i Wspólnoty. Korzyści, będące następstwem określonych decyzji politycznych, prowadzą do naruszenia stanu równowagi finansowej, której każda zmiana wywołuje konieczność wyznaczenia takiego poziomu konfiguracji obciążeń, jaki umożliwia zapewnienie alternatywnych źródeł finansowania/rekompensaty ubytku w dotychczasowych przychodach, przy założeniu niepogłębiania poziomu deficytu.

Występowanie pozytywnej korelacji pomiędzy spadkiem obciążeń fiskalnych a wzrostem przychodów budżetowych z

podatku dochodowego i podatków pośrednich nie zawsze znajduje potwierdzenie w realiach gospodarczych. Stąd też obniżanie obciążeń fiskalnych nie musi prowadzić do poprawy konkurencyjności gospodarki, zwłaszcza w długim horyzoncie czasowym. Realizacja polityk fiskalnych może odbywać się niezależnie od redukcji obciążeń administracyjnych.

Podsumowanie i wnioski na najbliższą przyszłość

Reforma regulacyjna wchodzi obecnie w najważniejszy dla jej powodzenia etap realizacji. Mimo że nie towarzyszy jej zgiełk medialny, a wręcz przeciwnie: świadomość jej znaczenia dla przedsiębiorczości jest znikoma, należy ją traktować jako najważniejsze działanie sanacyjne w obszarze stanowienia prawa od czasu harmonizacji prawa krajowego z prawem wspólnotowym w okresie przedakcesyjnym. Jej ogromnym walorem jest odporność na zawirowania polityczne. Dlatego z ufnością możemy spoglądać w przyszłość, która dla przedsiębiorców oznaczać będzie – mniej biurokracji!

Andrzej W. Przybylski – absolwent Akademii Ekonomicznej w Katowicach oraz Carlson School of Management przy University of Minnesota (MBA w 1998 r.). Po latach pracy w międzynarodowych koncernach zaczynających działalność w Polsce od 1999 r. zajmuje się doradztwem biznesowym (zarządzanie strategiczne, zarządzanie relacjami z klientami, stosowanie zaawansowanych metod rachunkowych do kwantyfikacji i modelowania efektów ekonomicznych i wyceny składników bilansu). Jako szef projektu odpowiadał za kwantyfikację BA w dwóch projektach zrealizowanych z wykorzystaniem metodyki SCM. Na pięć wykonanych w Polsce pomiarów obciążeń administracyjnych trzy projekty zostały zrealizowane pod jego kierownictwem.

e-mail: przybylski@mobikoolt.pl